

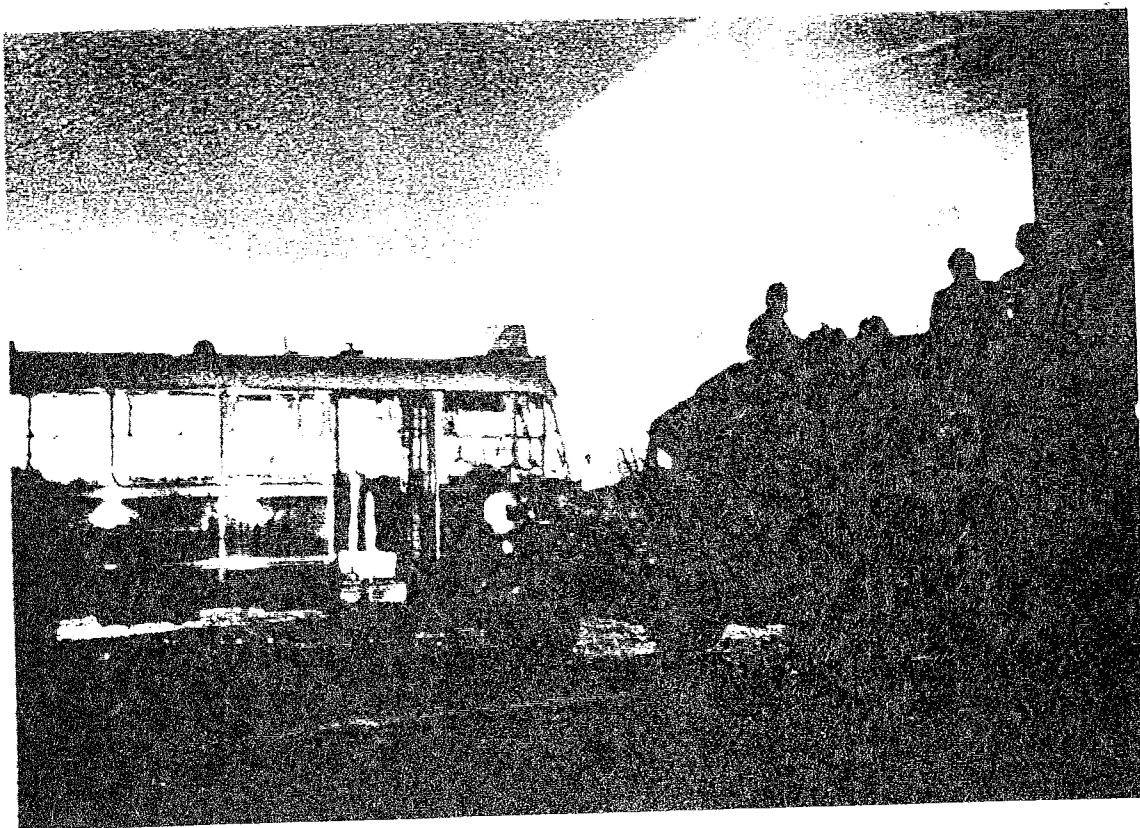

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1993 - τεύχος 83

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Όπως και σήμερα, έτσι και τότε : "ΟΙ ΑΝΑΡΧΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ" ...
(Εφημερίδες της 17,18,19...Νοέμβρη 1993).

20 χρόνια μετά το Πολυτεχνείο του 1973...

Το ερώτημα,ωστόσο,αν "Το Πολυτεχνείο Ζει;",εξακολουθεί ν'απασχολεί τους σοφούς εγκεφάλους που συντάσσουν τις ελληνικές εφημερίδες.

13 χρόνια μετά το Πολυτεχνείο του 1980...

Εδώ,οι γνώμες των σοφών εγκεφάλων διχάζονται : "Τα επεισόδια οφέλησαν, τελικά, τον Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ ;" ή μήπως "Αποτέλεσαν έναν τρόπο μεταβίβασης της εξουσίας απ'την μπλε στην πράσινη δεξιά,προς όφελος και των δυο,και προς εδραίωση του δικομματισμού ;".

8 χρόνια μετά το Πολυτεχνείο του 1985...

Οι "Αναρχοχουλιγκάνοι" ζουν ανάμεσά μας.Γι'αυτό σσσσς !

0 χρόνια μετά/τώρα/πριν το Πολυτεχνείο του 1993.

Η κρίσιμη στιγμή ήγγικεν.

Η πορεία έχει αρχίσει.

Κανείς δεν επιθυμεί τα έκτροπα. Ολοι θέλουν να τιμήσουν μνήμες. Ολοι θέλουν να τις τιμήσουν' κι όλοι θέλουν να τις στείλουν στον αγύριστο.

Θέλουν να τις κλείσουν,επιτέλους,σε κάποιο μουσείο,ή ακόμη καλύτερα σε κάποιο σχολικό βιβλίο "Ιστορίας της Νεωτέρας Ελλάδος",περιλαμβανόμενο στη διδακτέα ύλη.

Πρώτοι και καλύτεροι εκείνοι οι "αγνοί αγωνιστές της αντιδικτατορικής αντίστασης",που τώρα έγιναν "πρωταγωνιστές της πολιτικής ζωής" και δικτάτορες της ζωής μας.

Δεύτεροι,κι αυτοί καλοί,εκείνοι που απουσίασαν απ'το Πολυτεχνείο τότε και που βέβαια απουσιάζουν και σήμερα,όπως απουσίαζαν κι απουσιάζουν απ'όλους τους αγώνες,αφού "Οποιος ανακατεύεται με τα πίσουρα των τρων οι κόττες" κι έτσι "κι εμείς κυτάμε την πάρτη και τη βόλεψή μας".

Τρίτοι,οι χουντικοί που,βέβαια,γι'αυτούς τα ιστορικά βιβλία θα πρέπει κάποτε να γράψουν την αλήθεια : "Το Πολυτεχνείο του 1973 (όπως και τα κατοπινά) οφείλονται στη δράση ξένων παραγόντων,προβοκατόρων και πρακτόρων".

Οι "Αναρχοχουλιγκάνοι",όμως,ζουν ανάμεσά μας...

Κι είναι οι δημιουργοί της ιστορίας του 1973,του 1980,του 1985... της ιστορίας του 1993.

Αλλωστε,κι οι εχθροί παραμένουν οι ίδιοι
Στρατός
ΕΣΑ - Στρατονομία
Αστυνομία Πόλεων - Ελληνική Αστυνομία
Πυροσβεστικό Σώμα
Στολές
Νοικοκυραίοι
Πολιτικάντηδες
Πολλά υποσχόμενοι νέοι
Χίτες
Εκκοφίτες
ΟΝΝΕΔίτες
Χρυσαιγίτες
Γουνελάς,Κώτσαρης,Ντερτιλής,Μάλλιος,
Μπάμπαλης,Κραββαρίτης,Καραπαναγιώτης,
Σμαΐλης,
Γεωργακάκης,Μελίστας,
Γκαντώνας,Γκελεστάθης,Παπαθεμελής,
Γκίκας,Δροσογιάννης,Τσούρας
ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
ΝΕΑ
ΕΠΟΚ
ΠΑΣΟΚ
"Κ"ΚΕ διαφόρων αποχρώσεων...

ΙΣΤΟΡΙΑ όμως σημαίνει ΓΝΩΣΗ κι όχι ΜΝΗΜΗ. Κι η ΓΝΩΣΗ οδηγεί σε ΝΕΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. Κι οι "νέοι με τα πρησμένα πόδια,που τους έλεγαν αλήτες",κι οι "Αναρχοκομμουνιστές",κι οι "τεντυμπόδες",κι οι "χίπιδες",κι οι "Αναρχοχουλιγκάνοι" ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΟΤΑΝ Α ΠΟ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑΧΕΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΟΥΤΕ Η ΣΚΟΝΗ...

ΕΤΣΙ,

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΘΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΔΥΣΠΙΣΤΟΥΣ ΠΩΣ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΝ ΜΠΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΟΝΣΕΡΒΑ, ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ...

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΘΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΘΟΥΣ ΑΠΟ ΜΑΣ ΠΩΣ

Τ Ο Π Ο Λ Υ Τ Ε Χ Ν Ε Ι Ο Ζ Ε Ι

Κ Α Ι Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α Κ Ο Μ Α Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α

Γ Ι Α Τ Ι Σ Γ Ε Ν Ι Ε Σ Π Ο Υ Θ Α ' Ρ Θ Ο Υ Ν

Α Π Ο Π Ε Ι Ρ Ε Σ Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Ω Ν
Κ Α Τ Α Τ Η Σ Ζ Ω Η Σ Τ Ο Υ Μ Ο Υ Σ Σ Ο Λ Ι Ν Ι

B. A N T E O Z A M B O N I

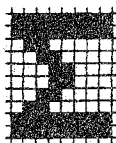
Συνεχίζουμε, σ' αυτό το τεύχος, το αφιέρωμα στις απόπειρες των Αναρχικών κατά της ζωής του Μουσσολίνι, με το δεύτερο μέρος, που είναι αφιερωμένο στον 15χρονο Anteo Zamboni.

Σύμπτωση : Σε λίγες μέρες, θα τιμήσουμε τη μνήμη κάποιων άλλων ανήλικων αντιφασιστών αγωνιστών, εκείνων των Πολυτεχνείων, του 1973, του 1980, του 1985...

Ίσως να μην είναι "ηθικό" το να κολλάμε ετικέτες σε ανήλικους... Είναι, όμως, οπωσδήποτε ανήθικο το να μην αποκαλούμε κάποιους αγωνιστές - ιδιαίτερα κάποιους που στους αγώνες έχασαν την ίδια ζωή τους - όπως οι ίδιοι ήθελαν, με μοναδική δικαιολογία το νεαρό της ηλικίας τους !

Γι' αυτό, εμείς δεν θα διστάσουμε να αποκαλέσουμε τον Anteo Zamboni, ANAPXΙΚΟ, όπως ANAPXΙΚΟ αποκαλούμε και το Μιχάλη Κατεζά κι όλους τους αγωνιστές, που πολέμησαν για την ANAPXΙΑ.

Θυμίζουμε ότι το κείμενο που ακολουθεί είναι του G. Galzerano, από το βιβλίο L'Antifascismo Rivoluzionario - Tra passato e presente, που εκδόθηκε το Φλεβάρη του 1993, από τη Biblioteca Franco Serrantini της Πίζας (βλ. Ο ANAPXΙΚΟΣ, No. 81).

τις 31 Οκτώβρη του ίδιου χρόνου (με την απόπειρα του Gino Lucetti, στις 11/9/1926), και ενώ ο Μουσσολίνι βρισκόταν στην Βολογνα, σημειώθηκε καινούρια απόπειρα κατά της ζωής του, μια περιεργή απόπειρα, που - τότε, όπως και σήμερα - γεννάει πολλά και περίπλοκα ερωτήματα. Η απόπειρα έλαβε χώρα στην Via Indipendenza και "για καλή τύχη" του ίδιου καθώς και όλης της Ιταλίας, όπως διαβάζουμε, με συναίσθημα οργής, στην απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου¹, ο Μουσσολίνι βγήκε σώος. Και στην περίπτωση αυτή, η δικαιοσύνη "αποδόθηκε" με συνοπτικές διαδικασίες σ' έναν νεαρό, ή μάλλον σ' ένα αγόρι 15 μόλις ετών, στον Anteo Zamboni, γιο Αναρχικών γονιών.

Αυτή η απόπειρα - που σημαδεύει μίαν αυταρχική και αστυνομοκρατική καμπή του ήδη αλαζονικού φασισμού και άρα έχει σοβαρότατες συνέπειες - περιβάλλεται, ακόμη και

σήμερα, από ένα μυστήριο και παραμένει - ύστερα από τόσα χρόνια - ένα πελώριο ερωτηματικό, στο οποίο δεν έχει δοθεί κάποια ξεκάθαρη και πειστική απάντηση.

Σύμφωνα με μερικούς, η απόπειρα διατάχθηκε και προετοιμάστηκε από διαφωνούντες φασίστες της Βολογνα - μεταξύ των οποίων, φαίνεται ότι ήταν και οι Leandro Arpinati και Roberto Farinacci - ενώ ο νεώτατος Anteo Zamboni, δεν υπήρξε παρά το εξιλαστήριο και τυχαίο θύμα, που σκοτώθηκε, για να απαλλάξει τους υπόπτους και να σώσει τους φασίστες των οποίων η απόπειρα είχε αποτύχει². Σε συνέντευξή του, την επόμενη μόλις μέρα, ο ίδιος ο Μουσσολίνι είπε ότι "είχε διακρίνει καθαρά έναν νεαρό μετρίλο αναστήμα -τος"³, ντυμένον με ρούχα ανοιχτόχρωμα (με μια καμπαντίνα), προσέθεταν άλλοι αυτόπτες μάρτυρες και αυτές οι περιγραφές του δράστη δεν ταίριαζαν καθόλου με τα χαρακτηριστικά του Anteo Zamboni, ενός παιδιού, που, ακόμη και αν αληθεύουν τα παραπάνω, παραμένει ένα από τα αναρίθμητα θύ

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

1. Ειδικό Δικαστήριο 1927, (όπου παραπάνω - τεύχος 81 του Αναρχικού), σελ. 147-200.

2. Μια αποθήκη του νεαρού Anteo Zamboni, σαν δράστη της απόπειρας κατά του Μουσσολίνι, επιχειρείται από τον Sieglind de (Renato Souvarine), στο βιβλιαράκι Anteo Zamboni, assassinato due volte (Anteo Zamboni, δολοφονημένος δυο φορές) Εκδόσεις της Libreria alla Farfalla (Βιβλιοθήκη της Πεταλούδας), Παρίσι 1929, στο οποίο υποστηρίζεται με ζέση και με ρητορική δεινότητα η ευθύνη του Anteo, που περιγράφεται σαν "ένα θαυμάσιο αγόρι" το οποίο "ξεσηκώνεται, υπέροχος εκδικητής των Ιταλών και δωρίζει στην ιδέα της Ελευθερίας την ίδια τη νεαρή ζωή του". Ο Sieglind κατηγορεί : "Οι φασίστες δολοφόνησαν το σώμα του. Οι αντιφασίστες δολοφόνησαν το πνεύμα του" επειδή δεν πίστεψαν στο "γεγονός, το μοναδικό στην ιστορία, ενός δεκαπεντάχρονου ξανθού Χερουβείμ, με ατσάλινη καρδιά, που μόνο του καταφέρνει να ξεπεράσει τη γενική δειλία και χυδαioτητα". Πρέπει να πούμε, υποστηρίζει ο Sieglind, πως το ότι ο Μουσσολίνι διέταξε να σκοτώσουν ακόμη κι αυτόν τον ανήλικο κάτοικο της Βολογνα "λίγα έχει να προσφέρει στη θλιβερή φήμη του σαν δολοφόνου. Αλλά, αντίθετα, το να δείξουμε ότι ο μόλις 15χρονος νεαρός Zamboni υπήρξε ένας αγνότατος και τολμηρότατος Ηρώας, όπως κανείς άλλος ποτέ, σ' ολόκληρη την ιστορία του κόσμου... σκεφτείτε πού άνεξάντλητη ιδέα-δύναμη, πού ηθικό τάτο και υψηλότατο παράδειγμα για την ηρωική ιταλική νεολαία καταστρέψατε και εκμηδενίσατε". Ο Sieglind καταλήγει : "Ω εσείς όλοι, που τον προσβάλατε ή τον αγνοήσατε, υποκλιθείτε, με παιδική καρδιά, μπροστά σ' αυτό το υπέροχο παιδί και αποδώστε του τον οφειλόμενο σεβασμό !".

Η Virgilia d'Andrea, στο Torce nella Notte (Δαυλός μέσα στη νύχτα - βλ. σημειώσεις στο προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού), σελ. 181-190, στο κεφάλαιο που τιτλοφορείται Adolescenza Luminosa (Φωτεινή Εφηβεία), αναφέρεται στον Anteo Zamboni, θεωρώντας τον "έναν μικρό Γαβριά *, χαμογελαστό κι ανάλαφρο, το τρυφερό λουλούδι που τα βάζει με το κακό, που βαδίζει κρατώντας ένα κλαράκι από σχοινό, ανάμεσα στους επαναστάτες της Belleville. Που, μέσα στη δύνη των επαναστάσεων, φωνάζει τα βαθυστόχαστα παιδικά του λόγια : 'Εμπιστευτείτε τα παιδιά, δυσπιστείτε στους μεγάλους'. Που απαντά υπερήφανα σ' εκείνον που του εμπιστεύεται μια μυστική αποστολή : 'Ενα αγόρι, σαν εμένα, είναι άντρας. Οι άντρες, σαν εσάς, είναι αγοράκια'", τιμώντας με ιδιαίτερο λυρισμό "Αυτά τα ανυπέβλητα δεκαπέντε χρόνια, τα χρυσοστόλιστα, που με μάτια σαν ουρανούς και βήματα φεγγαβόλα βαδίζουν προς το τραγικό μαρτύριο". Κι ακόμη : "Δεκαπέντε χρόνια ! Ενα μπουκέτο υδρόβαστα όνειρα".

Στο Olocausto (Ολοκαύτωμα - βλ. σημειώσεις προηγούμενου τεύχους), στη λεζάντα, που συνοδεύει τη φωτογραφία του υποτιθέμενου δράστη (όταν αυτός ήταν 10 ετών), διαβάζουμε ότι "υπήρξε ένας Μάρτυρας", "γιε της γης, από το στήθος της Μητέρας ξεπηδάει το γλιάντιο παιδικό σου ανάστημα !" και, στο ίδιο μοναδικό τεύχος, δημοσιεύεται διαφήμιση του βιβλίου του Armando Borghi, Mussolini in camiscia (Ο Μουσσολίνι μελανοχίτων), που "εκδόθηκε από τον Mammolo Zamboni, εκδόση, Via Fondazza 14, Bologna", δηλαδή, στον ίδιο δρόμο που έμενε την εποχή της απόπειρας. Ευθυμούμενος την δράση του στη Βολογνα, στις αρχές του αιώνα, ο Armando Borghi γράφει : "Ενα ενεργητικότατο, καλλιεργημένο και με ρητορική ικανότητα μέλος της ομάδας της Βολογνα ήταν ο Mammolo Zamboni. Εξέδιδε μια εφημερίδουλα, τον Popolino ("Αουτζίκος"), που την έγραφε και την ετοίμαζε ολομόναχος. Υπέγραφε τα άρθρα με τ' όνομα "Anteo". Όταν ήρθε ο καιρός να πεί φαντάρος, δεν μπόρεσε να υπερνικήσει τους εξορκισμούς της άρρωστης μητέρας του. Δεν υπήρξε, ωστόσο, υπόδειγμα πενιθροχίας και υπέστη πολλές διώξεις. Όταν αργότερα γεννήθηκε ο πρώτος του γιος (στην πραγματικότητα ήταν ο τρίτος) ο

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Α Π Ο Π Ε Ι Ρ Ε Σ Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Ω Ν
Κ Α Τ Α Τ Η Σ Ζ Ω Η Σ Τ Ο Υ Μ Ο Υ Σ Σ Ο Λ Ι Ν Ι

B. Α Ν Τ Ε Ο Ζ Α Μ Β Ο Ν Ι

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

ματα του φασισμού, απλά και μόνο επειδή, τη μέρα που πέρασε ο Μουσσολίνι απ' τη Βολογνα, βρέθηκε σε λάθος σημείο.

Η οικογένεια Zamboni είχε ένα τυπογραφείο, όπου τυπώνονταν Αναρχικές εφημερίδες και βιβλία. Αυτό θεωρήθηκε ένα απ' τα επιβαρυντικά στοιχεία. Στη συνέχεια, η αστυνομία ανακοίνωσε ότι στο σπίτι του παιδιού είχε βρεθεί ένα κομμάτι χαρτόνι με τρύπες από βλήματα πιστολιού κι ένα τετράδιο, στο οποίο ο νεαρός είχε γράψει, ανάμεσα σ' άλλα, τις ακόλουθες φράσεις: "Το να σκοτώσεις έναν τύραννο που κατασπαράζει ένα έθνος δεν είναι έγκλημα, είναι δικαιοσύνη", "Το να πεθάνεις για τη λευτεριά είναι ωραίο κι άγιο". Σύμφωνα με με πολλούς ιστορικούς κι ερευνητές, επρόκειτο για μια ψευδο-απόπειρα και οι δύο αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου, στη μια απ' τις οποίες ο κατηγορούμενος, Anteo Zamboni, είναι ήδη νεκρός, φτάνουν σε απίστευτα επίπεδα αθλιότητας, αφού οι μελανοχίτωνες δικαστές υποθέτουν ακόμη κι ότι υπήρχαν σαρκικές σχέσεις ανάμεσα στο κατηγορούμενο παιδί και στη θεία του, Virginia Tabarrotti (που στην κηδεία του Gioiù Carducci κρατούσε τιμητικά την Αναρχική σημαία) καθώς κι ότι η ίδια είχε σχέσεις με τον Mampolo, κουνιάδο της & πατέρα του Anteo, προσπαθώντας, με αυτές τις βρωμιές να αποδείξουν ότι οι Αναρχικοί είναι άσωτοι. Όλα αυτά, βέβαια, τα είχαν επινοήσει οι ίδιοι.

Σύμφωνα με άλλους μελετητές, τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Κατ' αυτούς ο Anteo έτρεφε φιλοφασιστικά αισθήματα και

είχε πάει να παρακολουθήσει τη διέλευση του ντούτσε. Ο νεαρός "bailla" ** είχε μαζί του κάποιο ψεύτικο πιστόλι-παιχνίδι. Εχοντας δει τον πραγματικό δράστη της απόπειρας κατά του ντούτσε, μέσα στην αφέλεια και λόγω της νεανικής ορμής του, προσπάθησε να "πυροβολήσει" το δράστη με το παιχνίδι του. Εκείνος, όμως, αντιλήφθηκε το ψεύτικο βλήμα, το έπιασε στον αέρα και, για να απομακρύνει τις όποιες υποψίες από πάνω του, φώναξε: "Να ο εγκληματίας!", δείχνοντας το αγόρι με το πιστόλι, απ' το οποίο, ωστόσο δεν είχε βγει καμιά σφαίρα. Ένας άλλος φασίστας πυροβόλησε κατά του Anteo και τέλος το πλήθος τον λυντσάρισε και τον μαχαίρωσε. Το πιστόλι, που υποτείνεται ότι πυροβόλησε ή που πράγματι πυροβόλησε τον Μουσσολίνι, δεν βρέθηκε ποτέ 4. Ο φιλομοναρχικός συγγραφέας Giovanni Artieri, που μερικοί τον θεωρούν αξιολάβαστο ιστορικό κι επίσης γνώστη, εκ των ένδον, των "μυστικών" του φασισμού, θεωρεί κι αυτός τον Anteo "αθώο αγόρι" που θυσιάστηκε για να καλυφθεί ο πυροβολισμός κατά του Μουσσολίνι στην Βολογνα.

"Φυσικά - γράφει ο Artieri - προσπάθησαν να δημιουργήσουν αποδείξεις και έφτασαν να γράψουν σε κάποιο τετραδιάκι του δύστηχου Anteo, μιμούμενοι τα καλλιγραφικά του γράμματα, κάποιες φράσεις που δόθηκαν προανάγγελλαν την απόπειρα κατά του Μουσσολίνι" 5.

----- συνέχεια στο επόμενο τεύχος

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα -----

Asunto είχε γεννηθεί το 1906 κι ο Ludovico, το 1908, ενώ ο Anteo είχε γεννηθεί το 1911). Τον βόφτισε Anteo. Μετά την τραγωδία του γιού, το 1926, η φασιστική τρομοκρατία επεκτάθηκε σ' ολόκληρη την οικογένεια. Ο ίδιος κι η κουνιάδα του καταδικάστηκαν, χωρὶς αποδεικτικά στοιχεία, σε κθειρική 30 ετών ο καθένας" και, συνεχίζει σε υποσημείωση, : "Ο Zamboni είναι ζωντανός και υγιής. Όταν τον ξανάδα, στην Βολογνα, δεν τον αναγνώρισα αμέσως. Είναι από εκείνους που ο χρόνος τους έχει αλλάξει πολύ. Η διάθεσή του όμως είναι πάντα ζωηρή, εκρηκτική. Με την τραγωδία που χτύπησε την οικογένειά του, κάθε άλλος θα είχε καταντήσει ερείπιο. Αυτός, ακόμη και στη φυλακή, ήταν αποκενδύς που δε λύγισαν. Έγινε ο εκδότης μας. Ζει μόνο με τη θύμησή του γιου του, του Anteo". A. Borghi, "Mezzo secolo d'anarchia", Napoli '54. 3. Βλέπε G. Artieri, σελ. 191 κι επίσης P. Monelli, σελ. 331 (βλ. σημειώσεις στο τεύχος 81). 4. P. Monelli, σελ. 330-333. 5. G. Artieri, σελ. 200.

* Γαβριός (Gavroche): Πρόκειται για τον αλητάκο-ήρωα της Παρισινής κομμουνάς, όπως τον παρουσιάζει μυθιστορηματικά ο Victor Hugo στους "Αθλίους".

** Παιδική λέξη. Σημαίνει τον "μολυβένιο στρατιωτάκο".

----- Μετάφραση B.K. -----

** ΣΤΙΣ 8 ΝΟΕΜΒΡΗ
** ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ 101 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ Ο EMILE HENRY
** ΑΝΑΤΙΝΑΣΕ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ BONS ENFANTS, ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ...

** Με πρωτοβουλία της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας
** πραγματοποιήθηκε μεγάλη εκδήλωση
** ενάντια στον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία
** στις 11 Νοέμβρη 1993.

●●● Στις 12 Νοέμβρη 1993, το στρατοδικείο της Λευκωσίας, στον κατεχόμενο τομέα καταδίκασε τον αρνητή στράτευσης, Τουρκοκύπριο Salih Askerogul, σε φυλάκιση τριών μηνών, για την ανυποταξία, και σε φυλάκιση τριών ετών (!), για προσβολή του στρατεύματος... Οι συμπαραστάτες του, Αυστριακός Andreas Rabl και Γερμανός Martin Hantke καθώς κι ο Τούρκος Ahmet Serdas (αντιμιλιταριστής φωτογράφος), που είχαν βγει από τη φυλακή, με εγγύηση 2.000 δολλαρίων ο καθένας, έχουν τελικά απελαθεί από την Βόρεια Κύπρο. Παράλληλα, συνεχίζεται και οξύνεται το δράμα της Ελληνοκύπριας γυναίκας του Γιώτα, η οποία, από τις 27 Σεπτεμβρη, έχει απελαθεί από τον τουρκοκυπριακό τομέα, μαζί με την ανήλικη Μελίσα και τ'άλλα 2 παιδιά της (από προηγούμενο γάμο), στον ελληνοκυπριακό. Σύμφωνα με έγκυρες καταγγελίες, η κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές της Βόρειας Κύπρου είναι άθλια, οι συνθήκες απάνθρωπες και τα βασανιστήρια βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Παράλληλα, συνεχίζονται οι κάθε λογής πιέσεις, απειλές και διώξεις σε βάρος των μελών της ομάδας συμπαράστασης στον φυλακισμένο αρνητή στράτευσης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η γνωστή Τουρκοκύπρια ποιήτρια Nese Yasin.

●●● Αναβλήθηκε η δίκη των αντιφασιστών αγωνιστών Χρήστου Σιέρρα και Μάκη Κουβέλη για τις 24 Νοέμβρη 1993. Το αυτόφωρο 3μελές πλημμελειοδικείο διέταξε τη συνέχιση της κράτησής τους μέχρι τότε. Στην Ευελπίδων είχαν μαζευτεί εκατοντάδες σύντροφοι που εκδήλωσαν την αμέριστη συμπαράστασή τους στους δυο κρατούμενους. Ισχυρότατη, ωστόσο, ήταν και η δύναμη των προστατών της Χρυσής Αυγής, δηλαδή των μπάτσων.

●●● Την ίδια μέρα (15/11/93) αναβλήθηκε επ'άοριστο και η εκδίκαση από το μικτό οριστικό δικαστήριο της Αθήνας της υπόθεσης του Βαγγέλη Γρίβα που κατηγορείται για τη συμμετοχή του στην αντιρατσιστική πορεία της 13/5/90 ενάντια στην επίθεση του Ντε Κλερκ στη χώρα μας. Στον υπόδικο εξέφρασαν τη συμπαράστασή τους πολλές αντιρατσιστικές ομάδες κι οργανώσεις της Ελλάδας, η Αναρχοσυνδικαλιστική και εκατοντάδες άτομα.

●●● Συνεχίζεται, στις δικαστικές φυλακές Βόλου, η κράτηση του Κώστα Πολυμέρου από το Πουρί Πηλίου, για τον οποίο είχαμε γράψει στο προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού. Ο Κ. Πολυμέρου συνελήφθη με την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας στις 19 Οκτώβρη 1993, αφού οι μπάτσοι τον κάλεσαν στο τμήμα, δήθεν για να παραλάβει έγγραφο της στρατολογίας και στη συνέχεια τον φόρτωσαν σε κλούβα και τον έστειλαν στην Ασφάλεια του Βόλου. Σύμφωνα με κάποια ασαφή στοιχεία (ομοιότητα του Πολυμέρου με κάποιο σκίτσο που συνέταξε ΜΑΤατζής ο οποίος, μέσα στην ομίχλη και στα καπνογόνα είχε καταφέρει να "διακρίνει καθαρά τα χαρακτηριστικά του") ο Πολυμέρου ήταν ένας από τους Πουριανούς που είχε πυροβολήσει με κυνηγετικό όπλο εναντίον των ΜΑΤ, λίγες μέρες πριν τις τελευταίες εκλογές, όταν, με αίτηση των δημοτικών αρχών Βόλου & Νέας Ιωνίας, οι μπάτσοι πήγαν να προστατεύσουν εργάτες που άνοιγαν δρόμο για να περάσουν τα μηχανήματα που θα αντλούν το νερό της πηγής Λαγωνίκα (που ανήκει στην κοινότητα Πουρίου), για να "λύσουν" το πρόβλημα της λειψυδρίας της γενικότερης αστικής περιοχής του Βόλου.

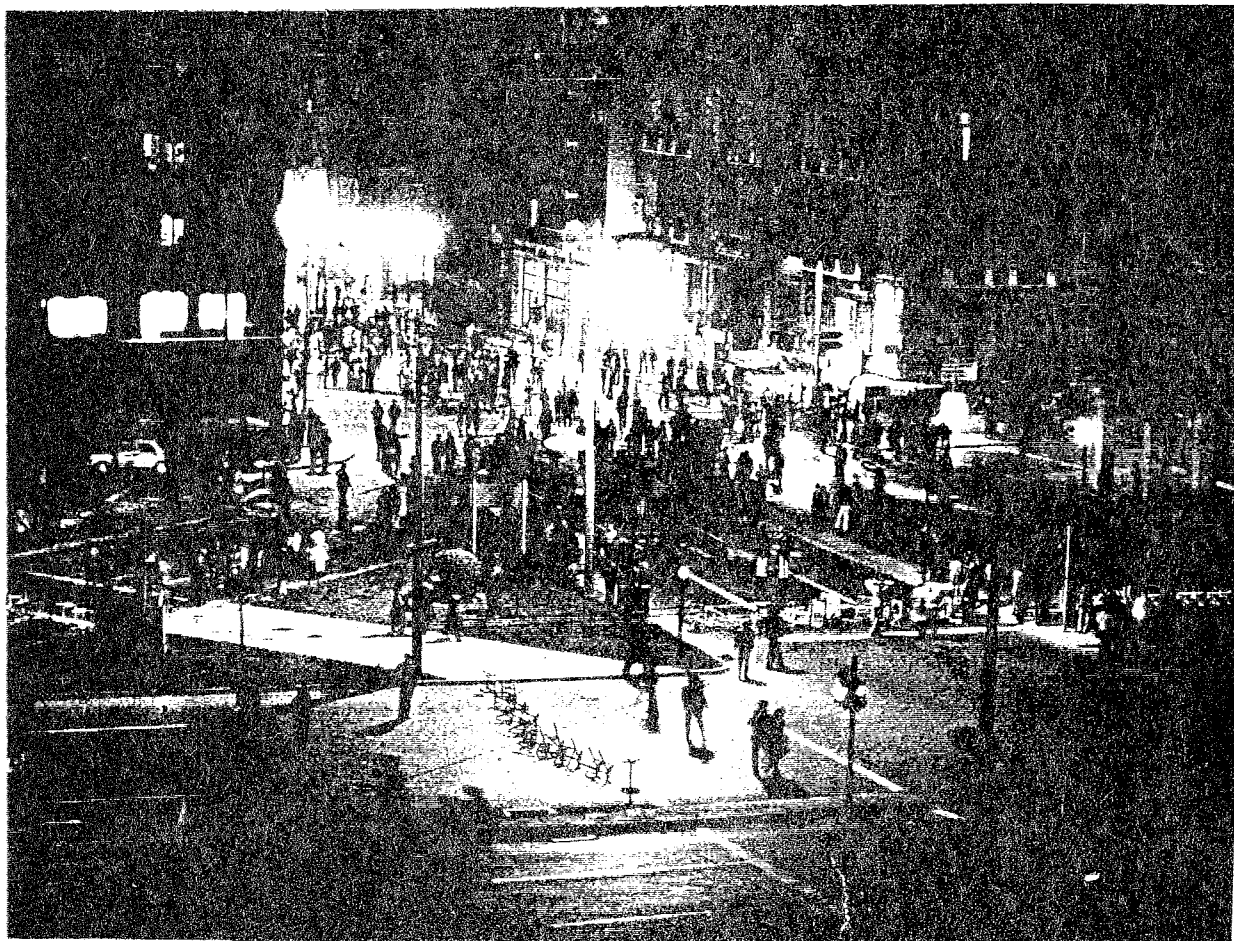
●●● Συνεχίζεται, μετά την αναβολή της δίκης τους, η κράτηση των Μπαλάφα-Μίχα-Κυριακόπουλου. Φυσικά, και για αυτούς δεν υπάρχουν στοιχεία.

●●● Αυτοκίνητο που ανήκε σε τ.Υπαρχηγό της ΕΛΑΣ πυρπόλησε η "15 Μάη" στις 15 Νοέμβρη 1993. Και εις άλλα με υγείαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ὥρα εἶναι 8.30 μ.μ. Ἐσκασαν τὰ πρῶτὰ δακρυγόννα, καί στήνονται τὰ πρῶτα ὀδυφράγματα στήν Πατησίων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

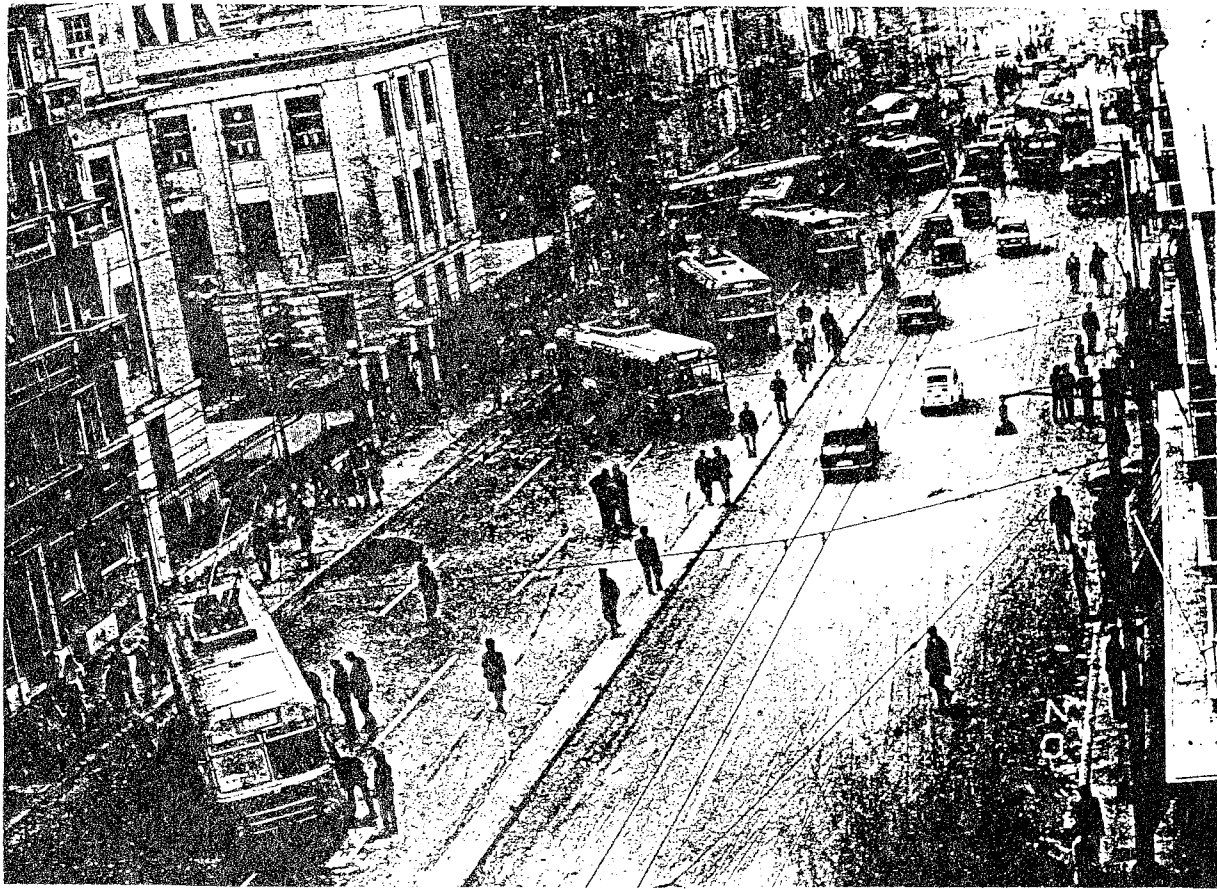
Στή διασταύρωση Πατησίων καί Λ. Ἀλεξάνδρας, στήν πλατεία Αἰγύπτου, οἱ φοιτητές ἀραδιάζουν στό δρόμο καρέκλες ὑπό τὰ καφενεῖα...

ΣΑΒΒΑΤΟ,
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

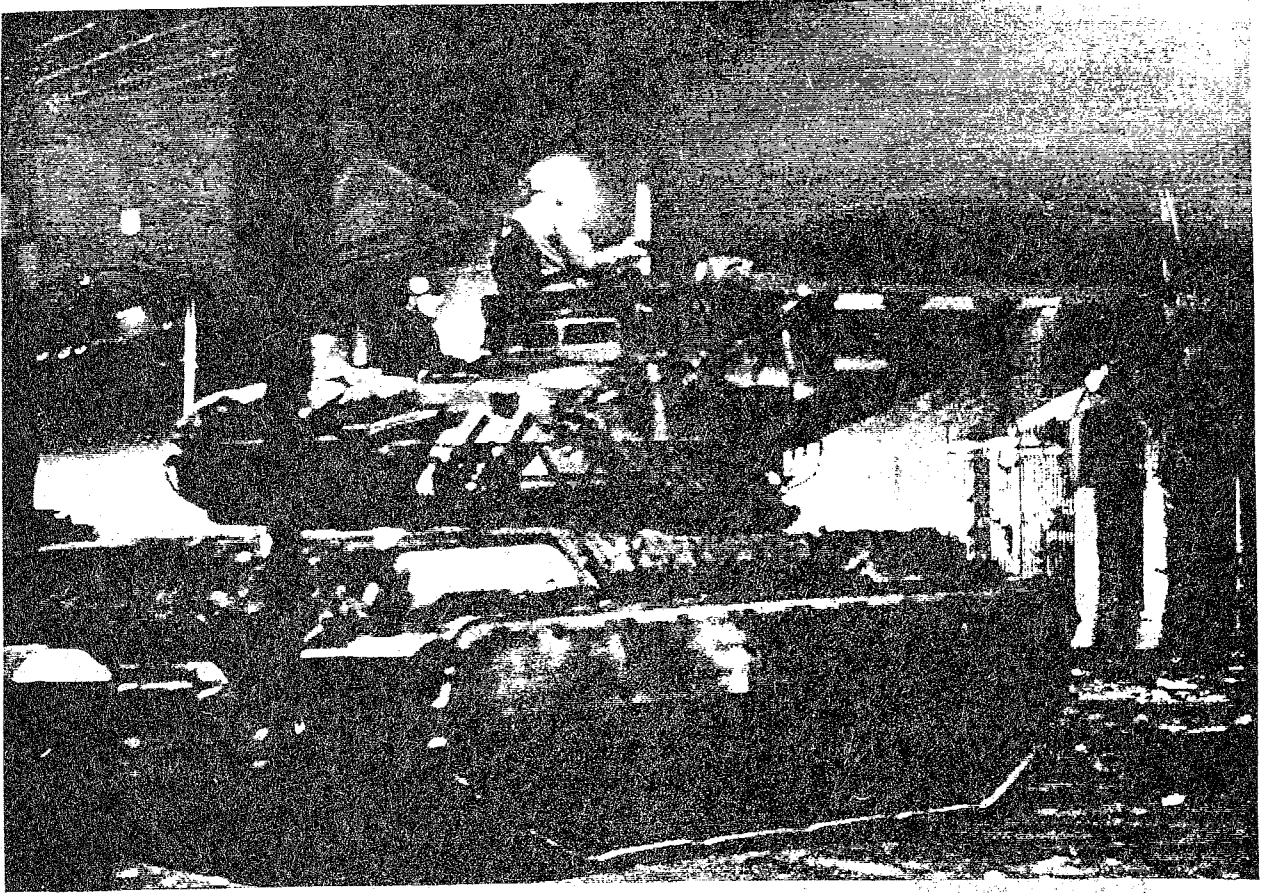
Χτυπούν άοπλους φοιτητές και πολίτες.

ΣΑΒΒΑΤΟ,
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

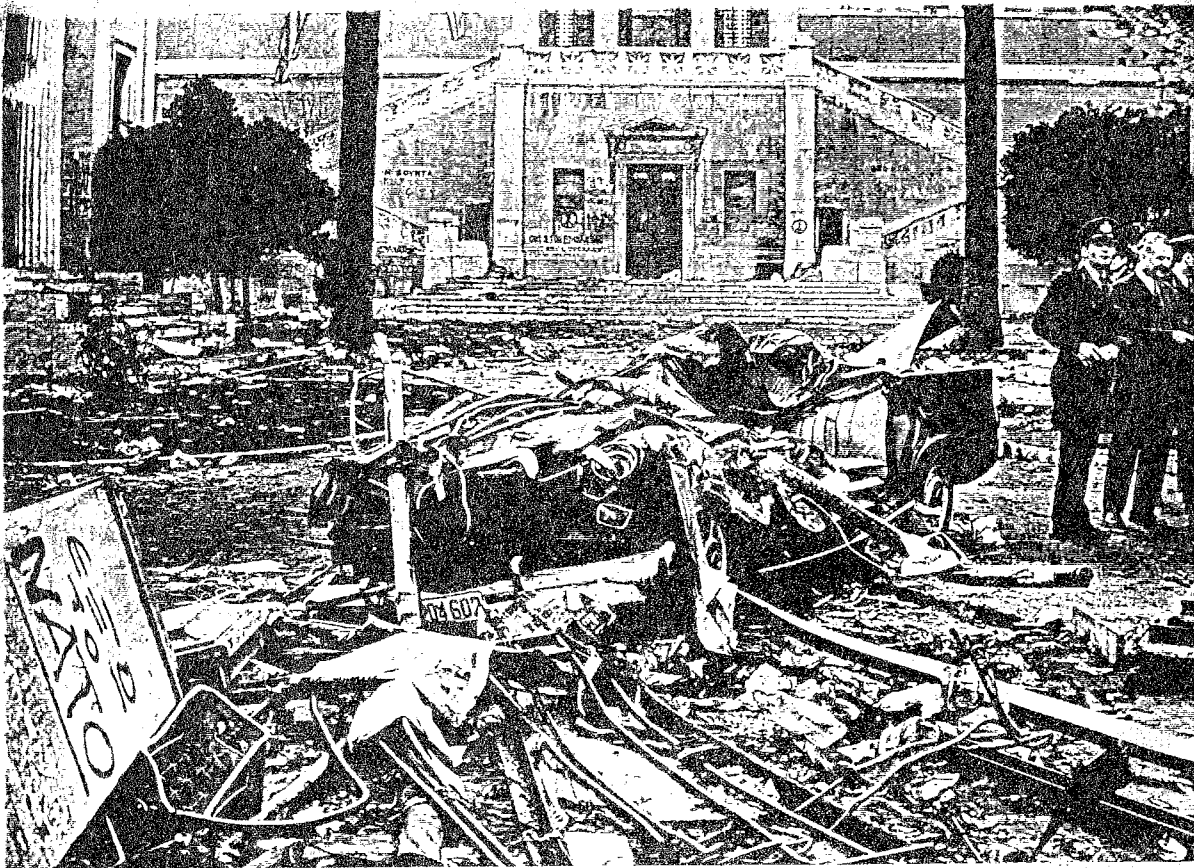

Μιά άποψη της Πατησίων από τό ύψος της 'Ανωτάτης 'Εμπορικής.

ΣΑΒΒΑΤΟ,
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μέ τ'ό πιστόλι στό χέρι...

ΣΑΒΒΑΤΟ,
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Οί αστυνομικοί είναι παντού καί εδώ φαίνονται μάλλον ικανοποιημένοι.